

DE INNERLIJKE STEM EN IK

8 juli 1983

Goedenavond vrienden.

Allereerst weer: wij weten niet alles, zijn ook niet onfeilbaar, dus denkt a.u.b. zelf na. Het onderwerp is al bijna oudbakken, want het werd ruim een jaar geleden voor deze avond vastgesteld. Het handelt over:

DE INNERLIJKE STEM EN IK

De meeste mensen menen wel te weten, wat hun "ik" is ofschoon de meeste mensen toch niet weten wat hun ik nu werkelijk is. En misschien is het voor die meesten dan nog prettig ook, dat zij dit nog niet weten. Maar die innerlijke stem is heel iets anders, al heeft een ieder ook daarmee heel wat te schaffen. Het begint al wanneer je jong bent als een deel van je opvoeding, gewoonlijk. Ouders spraken in mijn tijd met hun kinderen over "het stemmetje van je geweten" of "de stem van je engelbewaarder" en dergelijke zaken. Kortom, het stemgedrag van de gehele geestelijke wereld werd je ter behartiging aanbevolen. De werkelijkheid ligt enigszins anders.

Een innerlijke stem kan wel degelijk een "echte stem" zijn, iets wat van buitenaf komt. Maar daarnaast komen heel wat verschijnselen voor die wel innerlijke stem genoemd worden, doch die in feite uit onszelf ontstaan. Ik zal zo vrij zijn enige van deze soort stemmen eerst te behandelen, al is het maar om duidelijk te maken hoe vaak velen zich juist in dit opzicht vergissen. Het volgende komt op aarde zeer veel voor: Stel: men hoort voortdurend een soort fluisterstem, vooral wanneer men zich ter ruste legt. Deze stem fluistert je dan allerhande dingen toe, zowel aangename als minder aangename. Er zijn veel mensen die dit verschijnsel kennen en beschouwen als een werken van geesten die je willen helpen of komen kwellen. Anderen menen dat dit de stem van hun geweten is. En die laatsten komen al wat dichterbij de waarheid, maar de werkelijkheid is toch veel eenvoudiger.

Men zou dit gehele verschijnsel zeer waarschijnlijk door een goede oorarts in korte tijd op kunnen laten lossen. De oorzaak kan liggen in een verstopping van de eustachiusbuis, veroorzaakt worden door een lichte ontsteking, kan zelfs ontstaan door het niet meer los genoeg aansluiten van de stegel op het aambeeld in het oor. Het gaat hier gemeenlijk om zuiver lichamelijke foutjes, die ten gevolge hebben dat u soms het ruisen van uw eigen bloed hoort. Wie luistert naar het ruisen van zijn eigen bloed zal daarin een zeker ritme ontdekken, dat dankzij de ademhaling in sterkte voor u varieert. Nu zal men gemeenlijk half slaperig en ontspannen zijn wanneer men die ruis duidelijker gaat horen. Richt men zijn aandacht nu hierop, dan lijkt het of die variaties in sterkte een deel zijn van een stem die zachtjes en op afstand tegen u staat te praten.

Vergelijkenderwijs: u hebt allen wel eens in een trein gezeten en geluisterd naar de wielen die over een wissel gaan. En u hebt mogelijk de trein opeens horen zeggen: wij gaan naar huis, wij gaan naar huis, wij gaan naar huis..... U lacht er om. Want iedereen weet, dat treinen niet spreken, zodat men zelf de woorden invult op de melodie van de wielen. Maar er zijn heel wat mensen die met een dergelijke fluisterstem hele debatten plegen te houden zonder te beseffen dat zij zelf het zijn, die beide rollen invullen. Het komt gewoonlijk neer op een soort spreken met je onderbewustzijn, een spreken met je eigen impulsen tot zelfverheerlijking en zelfverwerping. De mensen die dit als "een echte innerlijke of geestelijke stem" beschouwen komen er dan nogal eens toe, zichzelf op deze wijze allerhande "bevelen" te geven. Die dan gemeenlijk neerkomen op het aanbevelen van zaken waarvan men waakbewust als mens wel weet, dat men die beter niet zou kunnen doen, maar die toch begeerlijk zijn.

En al snel redeneert men dan: wanneer mijn innerlijke stem - of "de geest" - mij dit aanbeveelt dan mag het ook.

Wees dus met dit soort verschijnselen maar voorzichtig. Op het ogenblik dat er sprake is van een fluisterstem kunt u er beter niet op letten. En als u meent dat het mogelijk toch "echt en iets bijzonders" is zo raad ik u, uw adem rond 20 tellen in te houden. En daarbij natuurlijk niet al te vlug tellen. Indien het gehele verschijnsel verandert in een ruis dan wel een soort kloppend geluid wordt - soms vertaald als het opeens erbij komen van wel 20 andere stemmen - dan weet u in ieder geval zeker, dat de basis de ruis van uw eigen bloed is. Er is nog een andere vorm, een verschijnsel, waarbij wij eveneens in een dialoog betrokken worden met onszelf. U hebt immers een "geweten"? Onthoud nu maar, dat dit geweten u grotendeels is aangemeten door degenen die menen te weten wat mag en wat niet mag.

Daar zij u van jongs af aan alles wat mag met zoveel nadruk hebben aanbevolen en alles wat volgens hen niet mag u met zovele dreigingen en mogelijke gruwelsprookjes hebben ontraden zit u in feite vaak met grote psychische problemen in uzelf. U zit hierdoor vaak met een psychisch leefpatroon waarin u niet werkelijk kunt passen, met verboden en geboden waarop u niet waarlijk kunt reageren en een beeld van levenscondities waarbinnen u niet waarlijk als uzelf kunt leven en werken. Elke keer dat u dan volgens dit patroon "over de schreef" gaat bent u in wezen bang van uzelf. Dan hebt u het gevoel dat u tegenover god en de wereld gefaald hebt. Dit terwijl juist dit falen voor uw gevoel gemeenlijk zo leuk is en al wat goed is volgens de u gegeven norm u feitelijk maar heel weinig interesseert.

En wat doet men vaak? Aan het einde van een dag overweegt men wat men deze dag alles verkeerd heeft gedaan. En soms ook wat men goed gedaan heeft. Dat laatste is voor mensen die haast hebben het beste, want wanneer je je afvraagt wat je verkeerd deed wordt de lijst altijd veel langer dan van alles wat je werkelijk goed deed. Maar wanneer je zo bezig bent lijkt het je soms of er nu iemand met je praat, commentaar levert. Dat commentaar is in feite niets anders dan een verbalisering van uw eigen conditioneringen. Om het heel simpel te stellen: alles wat anderen u ingepompt hebben komt er in dergelijke gevallen weer uit, maar dan in de vorm van een benepen stemmetje, dat gezien klank en inhoud waarschijnlijk is samengesteld uit ouderlingen, dogmatici, oude vrijsters en onderwijzers. Deze laatsten noem ik overigens zonder ook maar enig kwaad te willen spreken van de onderwijzende klasse. Wij weten het immers allen wel: de een wordt wijzer, de ander onderwijzer, maar allen doen wij ons best.

Besef wat al het voorgaande betekent: u voert een dialoog met uzelf. Op het ogenblik dat u aan die stem toe gaat geven onderwerpt u zich in feite aan instincten of een conditionering. Het kan trouwens nog ingewikkelder worden: wanneer u werkelijk in opstand bent tegen het leven. In uw ervaringen projecteert u gemeenlijk een deel van het werkelijk "ik", dat u achter alle uiterlijkheden toch ook bent. U zet a.h.w. het masker even af. Op zich is het niet zo erg. Het is uw ware "ik", dat zich afzet tegen de gestalte die u volgens anderen zou moeten zijn. Maar ook dit geprojecteerde deel van het werkelijk "ik" wordt voor u kenbaar als een soort stem. Opeens zitten er twee vreemde stemmen tegen u te praten. De een zegt je, dat je die ander heus een flinke schop tegen door u zelf te bepalen onderdelen had mogen geven, de andere stem houdt u voor dat u toch vooral in naastenliefde en verdraagzaamheid moet leven. Wat pleegt uit te lopen op een innerlijke ruzie, een strijd in u. Vreemd genoeg overwint bij dergelijke gesprekken met jezelf je conditionering het vaak van je ware "ik".

Geen wonder dat men een vluchtweg zoekt in emoties. Want er zijn zeker mensen die zolang met dergelijke zelfgesprekken zijn doorgegaan dat het voorbeeld van hun conditionering wordt beschouwd als waar "ik". En dan zegt zo iemand opeens dat hij of zij de here Jezus, de maagd Maria zijn, die op aarde is teruggekeerd. Of iets dergelijks. En ondanks alle pogingen hen tot normaal terug te brengen zijn er heel wat mensen, die dit weten vol te houden tot zij de geest geven, zo zich onttrekkende aan een innerlijk conflict dat hen geen andere uitweg scheen te bieden. Daarna worden zij zelf geest en is het al snel afgelopen met alle illusies van grootheid, heiligheid en meerwaardigheid. Waarmee wij een heel belangrijk punt hebben gesteld: een ware innerlijke stem is zeker niet altijd identiek met datgene waarmee u innerlijk in debat pleegt te zijn.

Een groot deel van die z.g. innerlijke stemmen wordt veroorzaakt door psychische spanningen of zelfs door een lichamelijke toestand. Waarop het tijd wordt ons af te vragen of, zo er een echte innerlijke stem bestaat, nu ook te zeggen is wat deze dan wel kan zijn. Om dit begrijpelijk te kunnen doen zal ik u even enkele punten omtrent uw werkelijke ego te binnen moeten roepen. Het ego is een samengesteld geheel dat opgebouwd schijnt te zijn uit verschillende voertuigen, in feite fasen van bewustzijn. Het ego bezit dus verschillende niveaus van bewustzijn. Op elk niveau dat in u ontwikkeld bestaat is een gedachten-uitwisseling mogelijk, precies zoals je op aarde met andere mensen kunt communiceren. De grote moeilijkheid hierbij is echter, dat de verschillen tussen deze verschillende bewustzijnswaarden zo groot kan zijn dat het niet zonder meer mogelijk is, het geheel van de op het ene vlak ontvangen contacten zonder meer en in hun geheel over te brengen naar een ander deel van het ego, dat op een ander niveau van bewustzijn functioneert. Want tussen deze vlakken van bewustzijn bestaan in het "ik" gemeenlijk grenzen van meerdere of mindere sterkte.

Stel nu eens, dat u op een gegeven ogenblik uw gehele "ik" in harmonie kunt brengen. In zich zo goed als naar buiten toe vormt het geheel een onverbreekelijke eenheid die kenbaar en besefbaar wordt. Denk maar aan een lange staaf, gelast uit verschillende metalen. Wanneer de lassen goed zijn, kun je bovenaan tikken en zal alles tot beneden aan dóórklinken en omgekeerd. Maar indien ik stel dat uw "ik" tijdelijk een dergelijke hechte eenheid vertoont zo betekent dit ook dat elke geest van elk vlak van bewustzijn dat in uw geest bewust leeft met u kan "spreken". Hier treden dan werkelijke stemmen op die u soms adviezen of raad geven, maar ook in vele gevallen opmerkingen plaatsen waarvan de werkelijke zin u op aarde gemeenlijk eerst veel later duidelijk zal worden.

Opgemerkt moet worden, dat dergelijke mededelingen zeker in tijd en ruimte zelden geheel kloppen. Er zijn nu eenmaal geestelijke "werelden" waarin men op uw tijd vooruit is, waarin men vooruit- dan wel terugschouwt. Een entiteit kan dus evengoed op de feiten vooruitlopen in de mening, dat het over het heden gaat voor u of teruggrijpen op gebeurtenissen die voor die geest eveneens actueel zijn, maar die voor u ondertussen al tot verbleekte herinneringen zijn geworden. Het komt onder de omschreven condities nogal eens voor dat entiteiten - die u meent te horen - commentaar geven op hetgeen op uw aarde gebeurt en mogelijk is. Maar vergeet dan daarbij nooit, dat zij daarbij uitgaan van de situaties, mogelijkheden en krachtsverhoudingen die in die andere wereld bestaan, in hun eigen wereld dus. Kort en goed, alle meer ingewikkelde boodschappen dient men dus eerst te beschouwen vanuit eigen wereld en wereldbeeld. Slechts zeer eenvoudige en meestal zeer korte mededelingen als b.v. pas op, of "ga naar links" kunt u maar beter meteen opvolgen. De kans is immers groot, dat zoiets betrekking heeft op in de zeer nabije toekomst liggende ontwikkelingen.

Elke meer uitvoerige raad echter dient u te allen tijde eerst in alle rust en met in acht neming van alles wat u weet omtrent uw eigen wereld en mogelijkheden te bezien. Eerst daarna kunt u terecht een keuze maken, een beslissing nemen, zelfs indien dit betekent dat u letterlijk de innerlijke stem gehoorzaamt. Er zijn soms ontwikkelingen en gebeurtenissen op aarde waardoor de stof-mens a.h.w. buiten zichzelf treedt. Wat dan geen vlucht of uittreding betekent, maar een wegvallen - tijdelijk - van zoveel uiterlijkheden en drijfveren, dat in feite een beleefbaar deel van het werkelijke ik overblijft. Op dat ogenblik bent u in contact met toestanden en werelden die u normaal niet kent. Stel dat u zich ergens in de buurt van een kerk bevindt en in die toestand opeens denkt: Heer, er zijn er zovelen geroepen. Ook al zijn er weinigen uitverkoren, heer, roep mij. Ik stel de plaats buiten de kerk, omdat daar nu eenmaal de meeste ware roepingen plegen voor te komen. Opeens hoort u een stem, helder, duidelijk, ook al is er geen enkele bron in uw nabijheid te zien waaruit die kan stammen.

Die stem zegt dan b.v.: "ik roep u" en daarmee begint voor u de moeilijkheid. U bent geroepen om een taak op u te nemen. Maar welke? Een enkele keer zal de stem aanwijzingen geven en besef je dus de taak die je wordt gesteld, maar hoe je het moet doen blijft altijd aan jezelf overgelaten. Stel b.v. dat men u opdraagt "de armen te voeden" of "de bedroefden te troosten". In de meeste gevallen zal echter een dergelijke concretisering van de taak achterwegen blijven. Toch komt die stem in feite uit uzelf.

U bent mogelijk in een harmonie gekomen waardoor u zelfs uit de hoogste vlakken en dus ook met de daar vertoevende hoogste geesten contact kunt maken. Maar die boodschap zal altijd zuiver geestelijk zijn. Uzelf bent het dus, die het deel daarvan dat u kunt begrijpen omzet in woorden en die vervolgens aan uzelf doet horen middels een klankhallucinatie. Toch kunnen dergelijke dingen voor u uitermate belangrijk zijn en zelfs bepalen hoe u op aarde verder zult gaan, wat u met uw leven zult gaan doen, wat u er van kunt gaan maken. Onthou echter dat zelfs dergelijke geheel reële boodschappen u nooit tot iets zullen dwingen. U behoudt een vrijheid van aanvaarden of verwerpen, maar ook een mate van keuze in uw uitvoering van hetgeen u wordt geraden of opgedragen.

Op dit punt lijkt het mij goed nog wat meer aandacht te schenken aan het "ik": Dat het zeer complex is heb ik u reeds duidelijk gemaakt en te gaan spreken over alle "voertuigen" e.d., die men volgens stoffelijke opvattingen heeft zou m.i. in dit verband overbodig zijn. Laten wij dus beperken tot de vraag: wat is een "ik"? Een "ik" is een bewustzijn. Dus geen bestaan zonder meer. Bewustzijn eerst maakt erkende reacties mogelijk. Leven is niet denkbaar zonder bewustzijn. Het bewustzijn nu, dat ik bezit is opgebouwd uit alle ervaringen die ik heb opgedaan, hoe en waar dan ook. Al wat ik in enige wereld, tijd of sfeer zal hebben doorgemaakt wordt door mij samengevoegd en maakt een persoonlijke beoordeling van en reactie op de wereld die ik buiten mij erken, mogelijk. Ik ken mijn wereld door hetgeen wat ik ben te vergelijken met al wat ik ontmoet, wat de zaak pas echt interessant maakt, want dit impliceert dat ik feitelijk leef in een wereld die voor mij grotendeels in inhoud en mogelijkheden bepaald wordt door mijn eigen bewustzijnsinhouden.

Zeker, je kunt nieuwe dingen ervaren of ontdekken. Maar alleen wanneer zij nog vergelijkbaar zijn met ervaringen die ik al eerder heb gehad, zodat er in mij een punt van uitgang en benadering van dit nieuwe aanwezig is. Zodra iets geheel buiten alles ligt wat er in mij bestaat, wat ik ken, zal ik wel beseffen dat er "iets" is, maar ik kan het niet verder definiëren. Ik kan er geen betekenis aan toekennen en zal daarom daaraan gemeenlijk zoveel mogelijk geheel voorbij gaan, het onbekende en vage uit mijn besef bannende. Het "ik" is dus een bewustzijn. Uw bewustzijn omvat een groot aantal stoffelijke ervaringen. Een groot deel daarvan zal zijn opgedaan in meerdere levens in de stof, maar het is zelfs mogelijk dat men in zijn menselijk ervaren punt uit het gebeuren van een enkel leven. Maar elke ervaring betekent ook een beoordeling, een rangschikken daarvan binnen de reeks in mij reeds bestaande waarden.

In feite rubriceert u voornamelijk in goed en niet goed, aangenaam en onaangenaam. In het begin is dit alles. Hoe groter je bewustzijn echter wordt, hoe meer voorwaarden je ook stelt om tot een indeling, een definitie, te komen. Op den duur ga je steeds meer relativëren. Je zegt b.v.: ja, dit is wel goed, mits ... Ofwel: het zal kwaad zijn indien ... Er is geen plaats meer voor een eenvoudig indelen volgens eigen ogenblikkelijk ervaren. Alles moet erkend en dan in zijn consequenties en mogelijkheden overwogen worden. Is dit punt bereikt, dan begint het "ik" een geheel nieuw leven. Relativerend denken is het begin van een werkelijk openstaan voor de wereld: door níet meer alles in zwart-wit verhoudingen in te delen ga je pas de "kleuren" van het leven zien, de reacties tussen ervaringen, waarderingen en erkenningen die voor jou tot op dat ogenblik niet kenbaar en dus niet bestaand waren.

Nog steeds blijft het leven een bewustzijnsproces en nog steeds is de wereld die wij rond ons zien die, zeker waar het een werken daarin, erkennen van mogelijkheden en noodzaken, in onszelf berust. Wat daar buiten valt ontgaat ons ook dan nog grotendeels. Dan komt een belangrijk ogenblik in je bestaan: verschillende "voertuigen" of bewustzijnstoestanden die tot op dit ogenblik geen enkele kenbare samenhang vertoonden worden meer en meer een eenheid. Wanneer ik de hier aanwezigen zie dan hebben allen - zover ik dit dan kan beoordelen - meerdere zomerland-ervaringen achter zich. Wat wil zeggen dat men ervaringen heeft opgedaan in vorm-kennende werelden die toch qua inhoud en mogelijkheden heel anders zijn dan uw huidige wereld. Voor de meesten onder u geldt, dat zij door die zomerland-ervaringen wel degelijk in hun huidig bestaan beïnvloed worden, maar dat men zich van deze ervaring niet of slechts in zeer vage gelijkenissen bewust kan worden.

Op het ogenblik echter dat tussen deze vlakken van bewustzijn ook maar één waarde gemeenschappelijk bestaat zullen alle ervaringen die in een zomerland beleven een rol speelden opeens ook middels uw onderbewustzijn door gaan dringen tot uw dagbewustzijn. Uw reacties worden dan, eerst schijnbaar inspiratief maar later meer en meer bewust, gebaseerd op deze ervaringen. Hierdoor worden bepaalde onder de mensen gangbare illusies voor uw bestaan steeds minder belangrijk en benadert u de feiten van uw wereld middels uw besef steeds juister en steeds sneller.

Wanneer de innerlijke stem spreekt kan dit ook nog een deel van je eigen wezen zijn. Stel dat je, voor je je daarvan geheel bewust bent, een parallel vertoont tussen stoffelijk ervaren en zomerlandervaring. De kans is dan groot, dat je deze factor zo sterk stoffelijk "aanvoelt" - wat een manier van beseffen is - dat je daaraan in je eigen bewustzijn uitdrukking wilt geven. Dat doe je dan op dezelfde wijze waarop men zijn eigen gedachten pleegt uit te drukken: met woorden. Want een mens denkt nu eenmaal gemeenlijk in woorden. Hij voelt meestal in beelden, maar om iets voor zich uit te kunnen drukken moet hij het in woorden omzetten. Geen wonder dat men "woorden" meent te horen: de niet rationele bron van de beleving wordt hierdoor evenzeer aangeduid als door de woorden het eigen beeld van de inhoud daarvan redelijk grijpbaar gemaakt wordt. Waardoor wij te maken hebben met een "innerlijke stem" die stamt uit een deel van het ego en zo in het huidige wereldbesef iets toegankelijk maakt van het wezen dat u feitelijk bent.

Daar begint dan alweer een dialoog met jezelf. Mogelijk vindt u het maar somber dat je moet constateren dat altijd wanneer een innerlijke stem op de proppen komt het uiteindelijk uitloopt op een dialoog met jezelf. Maar daarom is het niet minder waar. Maar degenen die op grond daarvan die innerlijke stem zonder meer zouden willen verwerpen wil ik toch wel even waarschuwen: U hebt een beperkt direct toegankelijk bewustzijn. Ook wel waakbewustzijn genoemd. Maar u hebt een veel grotere hoeveelheid aan ervaringen en erkenningen die z.g. onderbewust in u bestaan. Wat er op neerkomt dat zij niet onmiddellijk voor herinneringen en waarderingen beschikbaar zijn. En daar achter ligt dan nog weer het deel hebben in het bovenbewustzijn van de mensheid. Door dit laatste kunt u bepaalde denkbeelden, maar vooral tendensen van denken en reageren aan uw wereld en de mensheid ontlenuen.

Zelfs wanneer wij geestelijke invloeden van buitenaf niet mee in onze beschouwingen en waardering betrekken zo blijft de zekerheid, dat de innerlijke stem een vollediger "ik" vertegenwoordigt in aanvulling op en soms in tegenstelling tot het veel eenvoudiger en beperkter stoffelijke "ik", waar u normaal mee te maken hebt. Door rekening te houden met de innerlijke stem kunnen zaken opdoemen die in de ogen van anderen mogelijk wat belachelijk zijn, maar die in feite belangrijk en ernstig kunnen worden. Laat mij u enkele voorbeelden geven om dit laatste te verduidelijken. Iemand gaat naar het vliegveld toe voor een reis. Hij is al op het punt zich aan de balie te melden want over een uurtje zal zijn vliegtuig vertrekken. Opeens begint hij zich af te vragen "heb ik nu het gas laten branden of niet"? Dit beeld wordt een obsessie. Men kiest niet voor meer rationele benaderingen van dit mogelijke probleem, maar stapt weer in de auto en gaat zelf kijken. Het gas brandde natuurlijk niet. Wanneer men het vliegveld weer bereikt, is het vliegtuig net vertrokken.

Dit alles blijkt niets te maken te hebben met het mogelijk branden van het gas, maar komt voort uit een onderdrukte angst voor het vliegen of mogelijk juist voor dit vliegtuig. En de kans is zeker aanwezig dat men zo ontkomt aan onaangename ervaringen. De statistieken hebben geleerd dat, gerekend over de gehele wereld, het aantal passagiers in rampvoertuigen t.a.v. de normale bezetting tot 40% minder is. Men heeft bij dit onderzoek treinen, bussen en vliegtuigen onderzocht die later verongelukten. Buiten beschouwing liet men de mensen die tot groepen behoorden zoals chartervluchten e.d. - daar deze zich niet zo eenvoudig kunnen onttrekken aan een meereizen. Uit dit onderzoek trokken onderzoekers o.m. de conclusie dat reizigers die vrijelijk hun reizen in kunnen delen vaak door bepaalde impulsen weerhouden worden van het instappen in een rampvoertuig. Hun verklaringen van hun niet meereizen liggen echter op het niveau van het gegeven voorbeeld.

Onderzoek je echter, hoeveel van die mensen niet instapten omdat hun innerlijke stem hen dit had gezegd, zo blijken er maar enkele te zijn en die zullen dit gemeenlijk niet of slechts na zeer lang en vakkundig aandringen toegeven. Waarom? De mensen blijken die innerlijke stem niet te willen aanvaarden en daardoor zullen de meesten zich daarvan ook niet bewust worden. In hen is de werking eerder het ontstaan van een innerlijke spanning die voert tot een zoeken van een uitvlucht die op bestaande mogelijkheden is gebaseerd. Hierdoor kan men de schijn van redelijk handelen handhaven en gelijktijdig ontkomen aan het meereizen met het voertuig. De conclusie was, dat er geen sprake was van een bewuste voorwetenschap en dat andere factoren mogelijk soms een rol spelen. Twee onderzoekers kwamen tot de conclusie dat een dergelijk onverklaarbaar niet opkomen van reizigers ook incidenteel plaatsvindt terwijl van geen ongeluk of ramp met het voertuig sprake is, maar menen desalniettemin, dat de oorzaak van het niet meereizen te zoeken is in een innerlijk onbehagen, een gevoel dat de zaak niet veilig is.

U hebt dergelijke verhalen waarschijnlijk al eerder gehoord en dit is zeker een wat excessief voorbeeld. Maar hebt u het nog nooit meegemaakt dat u bv. het vaste plan hebt langs een zeer bepaalde en u bekende route naar bv. de dichtbij gelegen winkels te gaan om onderweg opeens, impulsief en zonder redenen zijwegen inslaat of mogelijk zelfs opeens besluit uw bestemming te veranderen? Of hierbij de innerlijke stem een rol speelt? Volgens mij in zeer vele gevallen wel. Ook hier is sprake van een complex van weten, voorwetenschap, associaties die behoren bij een andere wereld dan die welke u nu bewandelt, welke bij het tot stand komen van uw beslissing een grote rol speelden.

Slechts mensen die innerlijk zeer harmonisch zijn en bovendien de innerlijke rust bezitten die het hen mogelijk maakt ook fenomenen die buiten het kader van de normale ervaringen vallen te aanvaarden komen tot wat men de visuele of auditieve hallucinaties die dan gemeenlijk als een ingrijpen van de geest of een innerlijke stem worden beschouwd. Wanneer je de innerlijke stem werkelijk "hoort" bezit zij een aantal kenmerken. De stem die het meest belangrijk voor u is zal altijd op enigerlei wijze gelijken op, herinneren aan, iemand die je zeer dierbaar is. Veel voorkomen zijn gelijkenissen met de stem van vader, moeder, een leraar die men vereerde of een acteur die men bewonderde. Het betreft praktisch altijd mensen die niet meer op aarde leven. Mogelijk kiest men onbewust voor deze klank omdat men zich een dergelijke boodschap of waarschuwing niet kan voorstellen als stammende van iemand die nog op aarde leeft, maar ver van het ik dat ontvangt verwijderd is.

Indien u innerlijk een dergelijke bekende stem hoort mag u zonder meer aannemen dat de mededeling of boodschap voor u van betekenis is. Waarmee overigens niet gezegd wil zijn, dat het inderdaad uw vader of moeder enz. zijn, die u die boodschap zenden. Het feit dat u de boodschap voor uzelf vertaalde in dit bepaalde stemgeluid betekent, dat er voor u een zo sterke emotionele binding aanwezig is met de boodschap - vaak symboliseert de stem ook nog geborgenheid of bescherming - dat men daaraan bewust voldoende aandacht dient te schenken en in ieder geval met de ontvangen boodschap rekening zal moeten houden. Het is natuurlijk gemakkelijk genoeg en mogelijk meer strelend voor uw ik-gevoel om te redeneren: ik ben ik en de rest is onzin. Er zullen mensen genoeg zijn op aarde die dit zinnetje of een dergelijke redenering gebruiken om hun egocentrisme een schijn van redelijkheid en zinvolheid te geven.

Maar een "ik" is altijd meer dan hetgeen je in een spiegel kunt zien. Zoals het werkelijke "ik" ook veel meer omvat dan die enkele emotietjes waardoor je opeens je leven leefbaar of onleefbaar acht terwijl er in feite niet veel verandert. Het complexe "ik" manifesteert zijn harmonieën en betekenis mede door de wijze waarop het zich uit en daardoor de wijze waarop het uw vertaling van zijn boodschappen beïnvloedt. Onthoud dat dergelijke invloeden vanuit het ik altijd gewaardeerd zullen worden in overeenstemming met de bewustzijnsinhouden die wij bewust en onbewust bezitten. Wanneer een innerlijke stem sissend klinkt - of het nu lijkt op het sissen van een slang of iemand met een slecht kunstgebit doet verder niet ter zake - waarbij bovendien de stem vaak onaangenaam aandoet of krakend en spottend klinkt, dat zult u zo ontvangen aanwijzingen en boodschappen als waardeloos moeten beschouwen. Wilt u er toch op reageren dan is het verstandig, het tegendeel te doen van hetgeen men u raadde of opdroeg.

In een dergelijk geval hebt u immers te maken met iets wat u zelf als disharmonisch verwerpt. Zonder dit komt u niet tot een dergelijke interpretatie, een dergelijke "stemgeving". Vergeet niet dat de innerlijke stem, zelfs wanneer zij voor u zeer duidelijk hoorbaar en verstaanbaar is, altijd een hallucinatie blijft, iets wat vanuit uzelf ontstaat, ongeacht de aanleiding tot dit ontstaan. Het is in ieder geval altijd iets wat niets met uw zintuigen te maken heeft, maar altijd in uw eigen denken is ontstaan, vanuit uw zenuwstelsel werkt. Dit geldt zelfs nog wanneer een werkelijke Godheid zich aan u door een innerlijke stem zou manifesteren. Want ook dan bent u zelf nog altijd de vertaalmachine. U geeft de inhoud én betekenis én vorm. U zelf bent het, die een ontvangen impuls of boodschap in bepaalde woorden inkleedt en daarmee waarschijnlijk sterk beperkt omdat een geestelijke impuls gemeenlijk meeromvattend is dan woorden kunnen uitdrukken in korte termen.

Hopelijk is bij u nu het beeld ontstaan van een innerlijke stem waaraan wij aandacht moeten besteden - wat die stem zegt kan immers belangrijk voor je zijn. Ik heb u ook een aanwijzing genoemd die het u mogelijk maakt disharmonische werkingen uit te sluiten. Ik heb ook getracht u duidelijk te maken dat iemand die een innerlijke stem hoort en daarbij zijn eigen denken en weten niet gebruikt, tot grove zelfmisleidingen kan komen. Zo blijft nog een laatste vraag open: bestaat helderhorendheid werkelijk? Om het heel eenvoudig te zeggen: helderhorendheid is niets meer of minder dan het ontstaan van een stem in je hoofd. Het geeft daarbij niet wat deze stem zegt. Zodra zij feiten en gegevens verstrekt die je zelf niet kon weten of meende niet te weten is op zijn minst een gereede twijfel mogelijk of hier alleen zelfbedrog of een innerlijke stem in het spel is. Er kan in dat geval inderdaad van buitenaf op u ingewerkt zijn.

Is de boodschap die u zo gewaar wordt werkelijk belangrijk dan zal dit contact zich enkele malen gelijk of op zijn minst vergelijkbaar in termen, inhoud en in verschijning treden, herhalen. Wilt u zeker zijn, dat het inderdaad om een helderhorend ontvangen contact met een geest gaat, vraag dan iets aan die stem wat u zelf met geen mogelijkheid kunt weten. Blijkt het verkregen antwoord bij controle later juist te zijn, dan mag u de gehele boodschap beschouwen als komende uit de geest. Dan was er dus sprake van een werkelijk helderhorend contact. Maar ook nu bent u het nog steeds zelf, die de inhoud van het contact omzet in woorden. Vergeet dat nooit. Bij helderhorende contacten kan men overigens gemeenlijk een onderscheid maken tussen lering en raad. Lering omvat gewoonlijk een mengsel van mystiek, esoterie en mogelijk een paar snuffjes filosofie. Het is dan of iemand in je denken voor jou bepaalde zaken op een rijtje probeert te zetten. Daarnaast wordt je soms geconfronteerd met voor jou geheel nieuwe of andere opvattingen, alsof iemand wil zeggen: dat is ook nog mogelijk, denk er eens over.

Let wel: waar lering wordt gegeven kan deze op zich nooit direct bepalend zijn voor uw handelen, Wel dient zij mede bepalend te zijn voor uw wijze van denken en overwegen van feiten en mogelijkheden. Eerst wanneer u de betekenis van de leringen voor uzelf voldoende hebt uitgewerkt kunt u er eventueel in overeenstemming mee gaan handelen. Wanneer men u raad geeft zal steeds weer blijken, dat u die raad niet op kunt volgen, zelfs wanneer die raad bewezenwijze uit de geest stamt. Wat u eventueel kunt bewijzen door het proefje te nemen dat ik u zo even omschreef. Elke raad die op dit ogenblik betrekking heeft is belangrijk. Maar de geest neemt anders waar dan u. Hierdoor kan die geest wel gevaren en mogelijkheden overzien die voor u op dit ogenblik niet kenbaar zijn. Belangrijke waarschuwingen zijn voornamelijk zeer kort geformuleerd en zonder uitleg gegeven. Zij hebben betrekking op een gebeuren dat binnen zeer korte tijd, soms microseconden, kan plaatsvinden.

Wen u aan om op dergelijke waarschuwingen onmiddellijk te reageren. Wanneer iemand "stop" roept in u, blijf onmiddellijk staan, kijk rond u en verzet geen voet voor u zeker bent, dat alles in orde is. Roept men u toe "naar links", ga dan onmiddellijk, maar goed uitkijkend, enige stappen in die richting. Deze korte waarschuwingen hebben betrekking op iets, wat bijna onmiddellijk in verschijning kan treden. Het opvolgen daarvan is gemeenlijk nuttig. Maar blijf wel zelf uitkijken. Zegt iemand in u opeens "morgen kun je wel eens een lot kopen" dan liggen de zaken anders. Desnoods zegt u terug, dat u wel langs een lotverkoper wilt gaan, maar dat degene die spreekt u dan ook het lot maar aan moet wijzen dat u hebben moet, doe bovendien zoiets alleen, wanneer u een eventueel verlies kunt lijden zonder ernstige gevolgen. De "ander" kan u raden, maar u zelf moet beslissen en betalen, bedenkt dat wel.

Zegt iemand in uw hoofd, dat je een bepaald iets liever niet moet eten, laat het dan zolang u verder voldoende voedsel ter beschikking hebt. Is dit niet het geval, wees wat voorzichtiger dan normaal en wacht desnoods na de eerste happen af of u iets vreemds voelt. Beslis ook hier uiteindelijk zelf. Rekening houden met de raad is goed, zelf het heft in handen weten te houden is echter belangrijker. Blijf reëel. Besef dat een geest in een andere wereld leeft. Indien u wordt gezegd dat u nog 10 jaren te leven hebt kan dit mogelijk juist zijn. Maar evengoed is het mogelijk, dat wat voor die geest 10 jaren zijn voor u een veelvoud daarvan betekent of een zeer veel kortere tijd. Al zegt men je zo iets dan ook 100 malen, je wordt er in feite niets wijzer door. Laat de zaak dus rusten en ga je wegen rustig verder. En wanneer een dergelijke stem u belooft dat u in de hemel zult komen zou ik als ik u was vragen, of u alvast wat voorschot mag ontvangen daarop. Want wat voor de een een hemel is kan voor de ander een hel zijn. Krijgt u reacties, werk er mee zover het mogelijk is en denk voor de rest: dat zullen wij dan later wel zien. Zegt iemand je dat hetgeen je doet verkeerd is, vraag om de redenen, het waarom. Is er sprake van een werkelijk contact zal u die reden dan ook gegeven worden. Overweeg de gegeven redenen vervolgens en herzie daarna eventueel uw gedrag of besluit. U bemerkt het: het gaat er om jezelf tegenover een "innerlijke stem" te handhaven. Het heeft geen zin die stem een soort superioriteit te verlenen waardoor je uiteindelijk tot de slaaf wordt van de stemmen die volgens jou in je spreken. Een mens die op aarde leeft heeft allereerst tot taak ook als mens op deze aarde te leven. Dit impliceert dat men zal moeten handelen, denken en leven als een mens, niet als een hoger wezen of een geest. Elke houding waardoor je mogelijkheid tot werkelijk en bewust menszijn wordt beperkt komt neer op een tekort doen aan je werkelijke ontwikkelingsmogelijkheden op zowel geestelijk als stoffelijk gebied.

Aanvaardt rustig alle hulp die een innerlijke stem - wat ook de bron daarvan moge zijn - u kan geven. Maar wees zelf meester, ook wanneer u beseft niet zoveel te weten als b.v. een geest die zo met u spreekt. Wees bereid alles te overwegen, maar neem altijd uw eigen beslissingen. O, zeker, het is in het leven vaak veel eenvoudiger gezag en daarmee verantwoordelijkheden te delegeren. Deze neiging is mede aansprakelijk voor het feit, dat u alleen in een zogenaamde democratie leeft. Anderen moeten de dingen voor u doen? Dat betekent dan gelijktijdig dat u het zelf niet meer voor het zeggen hebt. Of u nu behoort tot degenen die hoera roepen voor bv. Lubbers of die ba tegen hem roepen, uw oordeel over hetgeen de man probeert te doen heeft niets te maken met een rechtvaardiging van uw oordeel en gedragingen. U bent mede - of u dit nu wilde of niet - aansprakelijk voor het gezag dat de man heeft en verleende hem de macht, die hij nu gebruikt.

U ziet daaruit wel, dat een delegeren van macht en aansprakelijkheden voert tot vele zaken die je maar zo-zo vindt. In het genoemde geval is er een heel volk, dat tezamen met u de consequenties moet dragen van een gedane keuze. Indien u een dergelijke zeggingschap verleent aan een innerlijke stem zult u alle daaruit voortvloeiende consequenties alleen moeten dragen. Ten goede zowel als ten kwade. In een gemeenschap zal de een meer van het goede, een ander meer van het kwade bemerken als gevolg van de beslissingen die over - en in feite zonder - hem zijn genomen. Wie zijn innerlijke stem een groot gezag toekent zal alle gevolgen, zowel de goede als de kwade, geheel alleen en zelf moeten dragen. En juist daarom raad ik u, uw eigen aansprakelijkheid voor eigen daden te blijven beseffen en zelf het stuur in handen te houden.

Of de bron van de stem nu ligt in een geestenwereld, mogelijk een heel hoge, dan wel voortkomt uit uw hoger ik, het maakt geen verschil uit in dit opzicht: U bent het die leeft, u bent het die het beste en meest omvattende bewustzijn bezit van de wereld waarin uw huidige fase van het bewustwordingsproces zich voltrekt. Juist daarom bent ook u het die uiteindelijk de beslissingen dient te nemen. Waarmee ik het belangrijkste t.a.v. dit onderwerp wel duidelijk naar voren heb gebracht. Er zijn altijd nog wel andere standpunten en feiten aan te voeren, daarvan ben ik mij bewust. Maar wij hebben slechts weinig tijd. Overigens zijn er wel mensen die hun gehele leven wijden aan één onderwerp en hun gehele leven een goed inkomen weten te genieten door steeds maar weer over hetzelfde te praten.

Ik zou mij een dergelijke eenzijdigheid niet kunnen permitteren, want ik heb al het eeuwige leven en u kunt zich niet voorstellen hoe frustrerend een dergelijke eenzijdigheid op den duur gaat werken.

Wanneer u denkt dat ik iets niet of onjuist heb gezegd over de innerlijke stem of het wezen van het "ik" onvoldoende of onjuist heb belicht e.d., krijgt u na de pauze alle mogelijkheid om daarop nog terug te komen. Maar stel uw vragen zo mogelijk op papier. Is een antwoord u.i. niet voldoende, dan kunt u mondeling nadere toelichting of verduidelijking vragen. Maar dat is na de pauze aan de orde. Nu meen ik dat uw ik - al dan niet middels een innerlijke stem - u duidelijk zal maken dat het toch heel aangenaam zou zijn weer even in beweging te komen. Dit gun ik u allen nu van harte. Maar ik hoop u allen na de pauze hier weer aan te treffen. Tot straks.

(volledige tekst, geredigeerd)

HET BEANTWOORDEN VAN VRAGEN

Zo vrienden. Ik mis er maar enkelen. Dat valt alweer mee. Prettig dat u allen er nog bent. Ik weet niet of het uw innerlijke stem was die u dit aanbeval dan wel dat u er zelf over hebt nagedacht. Mogelijk denken velen wel als echte Nederlanders: ik heb er voor betaald, dus nu zal ik het ook geheel uitzitten. Hoe het ook zij, wij beginnen met uw vragen. Punt 1 a.u.b..

Vraag: Kunt u methoden aanbevelen die het ontstaan van een innerlijke stem bevorderen?

Antwoord: Ik kan dit wel, maar geef er de voorkeur aan, dit niet te doen. Wanneer u nl. innerlijk geheel in harmonie bent komt die stem vanzelf. Streef dus naar een zo groot mogelijke innerlijke rust en harmonie. Tracht u langs andere wegen en methoden een innerlijke stem te ontwikkelen zo blijkt de kans dat deze stem niet positief is en zo allerhande voor u onaangename gevolgen met zich zou kunnen brengen veel te groot. Vergeef mij dus mijn weigering.

Vraag: Is er verband tussen de werking van chakra's en helderhorendheid?

Antwoord: Tot op zekere hoogte: wanneer de ontplooiing van de chakra's zover is gevorderd dat het middenrif chakra de bladen chi, cha, cho en chu geheel ontplooid heeft (en dus alle hogere chakra's eveneens) is de kans groot dat, alleen op grond van de vier hier mogelijk geworden harmonieën paranormale contacten, waaronder als verschijningsvorm ook helderhorendheid valt, zullen ontstaan. Een samenhang bestaat dus wel degelijk; toch kunt u het beter als volgt beschouwen: Chakra's bloeien open als gevolg van hetgeen u bent en hetgeen er in u gebeurt. Zij kunnen dus niet van buitenaf zonder meer geopend en geforceerd worden.

Vraag: Is dat wat tijdens een meditatie in een mens opkomt gemeenlijk iets wat uit het onderbewustzijn oprijst?

Antwoord: Een zinnig antwoord dat algemeen geldend is, is hierop niet te geven. Meditatie is een omschrijving van een toestand en niet van het proces. Wat tijdens de meditatie innerlijk gebeurt, welke harmonie eventueel wordt bereikt en welke graad van openheid tijdens de meditatie bereikt zal worden is niet in algemene waarden te stellen. Wel kunnen wij aannemen dat over het algemeen tijdens meditatie tenminste de eerste golven van gewaarwording en denkbeelden uit het onderbewustzijn zullen stammen. Daarnaast worden vaak tendensen aangevoeld en innerlijk geformuleerd die behoren tot het bovenbewuste van de mensheid. Eerst wanneer deze verwerkt zijn ontstaat een bijna leeg geheel dat dan een zeer bijzondere betekenis voor je krijgt, maar waarvan je de betekenis eerder aanvoelt dan dat je deze kunt bepalen en omschrijven.

Vraag: Bij meditatie wijst men op niet verbaliseren van gevoelens om tot mentale stilte te komen. Werkt dat ook?

Antwoord: Voor sommige mensen wel. Anders zou men het u niet aanraden. Het belangrijkste is volgens mij in de meditatie dat men, eenmaal een bepaald onderwerp ervarende, u daar verder bij bepaalt en u er door niets van af laat brengen.

Juiste meditatie is: uitgaan van een bepaald begrip en het dan terugkeren tot dit begrip vanuit elke gedachtenketen die in je ontstaat. Een lusproces dus, in tegenstelling tot contemplatie, waarbij het gaat om het handhaven van één bepaalde voorstelling als middelpunt van alle daar omheen in je bestaande of ontstaande voorstellingen.

Vraag: Wanneer je niet denkt in woorden, maar in beelden of structuren, denk je dan efficiënter?

Antwoord: Er zijn althans zeer vele wijzen geweest die dergelijke stellingen aanhingen. Bij de pythagoreeërs gold b.v. dat je de ware geheimen van de kosmos alleen kunt ontraadselen wanneer je de taal van de mathematica in jezelf kent en de vormen zodanig weet te ervaren dat hun kosmische betekenis je duidelijk wordt. Ik kan het soms hiermee geheel eens zijn. Naar mijn ervaring kan een denken in structuren inderdaad soms veel betere en snellere resultaten geven dan zonder dit bereikbaar is. Zie niet over het hoofd dat je het bereikte resultaat vanuit het structuur-denken zult moeten overzetten in woord-denken om te kunnen komen tot enige verbale omschrijving en zo je ervaring voor anderen toegankelijk te maken.

Vraag: Wie of wat hoort de woorden die in mijn hoofd worden gevormd? Mijn ware "ik"?

Antwoord: In feite is het uw brein. In uw hersenen bevinden zich bepaalde centra, waaronder een klankherinneringscentrum, een visueel herinneringscentrum enz. Wanneer u nu innerlijk, maar op menselijk vlak, bepaalde spanningen of afwijkende reacties ondergaat, zal dit kunnen voeren tot een activeren van het klankherinneringscentrum en kunnen delen hiervan worden weergegeven zodat u die "hoort". M.a.w.: het is mogelijk dergelijke klankherinneringen te wekken door stimulering van dit centrum zonder dat een hoger deel van het "ik" of het gehoororgaan daaraan enig deel heeft. Wat ook de bron moge zijn, datgene wat de stem "hoort" is dus uw lichaam als gevolg van een stimulans in de hersenen.

Vraag: Sommige woorden en zinnen ontroeren zeer sterk zonder dat duidelijk wordt waarom. Zijn dit sleutelwoorden of magische woorden?

Antwoord: Ik kan slechts enig commentaar leveren: wanneer bepaalde gezegden of woorden voor u een bijzondere beroering betekenen mag worden aangenomen dat deze, in het geheel van uw "ik" – incl. eventuele vroegere incarnaties - voor het "ik" een bijzondere betekenis bezitten. Men resoneert innerlijk dus op bepaalde begrippen, die buiten je op een voor jou harmonische wijze geuit worden, wanneer deze in jou als belangrijke ervaring of besef bestaan. Alle door u gegeven voorbeelden samenvattende ben ik geneigd te stellen dat degene die zo ervaart sterk betrokken is bij een groei- of ontwakingsproces. Bij het Perzische gezegde "waar de gierst wast vluchten de duivelen" komt dit duidelijk tot uiting, maar gelijktijdig berust dit volksgezegde op het feit dat, mits tijdig en juist gezaaid, koren de neiging heeft het daar tussen opkomende onkruid door een snellere en betere groei grotendeels te verstikken.

"Wanneer men zegt dat kabouters niet bestaan sterft er een kabouter" is eveneens een aanduiding, dat door positief denken vele zaken behouden kunnen blijven die bij een negatieve instelling uit je levensbereik verdwijnen. Zover dergelijke woorden als "sleutel" fungeren geven zij dus aan, dat de ene die hierdoor getroffen wordt als mens en geest steeds zich positief dient op te stellen omdat men door negatief te zijn dreigt onder te gaan. Vergeef mij, dat ik het hierbij laat.

Vraag: Op reddingsseances worden intelligenties altijd afgehaald door "familie". Gaat het hierbij om een stem? Iets wat voor hen positieve werkingen uitzendt? Of gaat het om echte familie?

Antwoord: In de eerste plaats: niet alles wat op reddingsseances wordt gezegd berust ook op waarheid. Er zijn zelfs entiteiten die zich alleen komen voeden met uw uitstralingen en kracht en daarvoor bereid zijn zich te laten "redden" en een verlossing na te doen om vervolgens zich weer, nu z.g. als een andere persoonlijkheid, bij de kring te melden voor een verdere hap kracht.

Ten tweede: alles wat een geest kan zien is datgene wat in zijn persoonlijkheid berust of in zijn persoonlijkheid gewekt wordt. In de geest geldt: wat je denkt, dat is ook je wereld.

Indien iemand zich bewust wordt van het goede in zijn leven - hoe dan ook - zal een vorm die die goedheid tijdens het leven scheen te vertegenwoordigen, voor de entiteit in verschijning treden en een verdere zekerheid of bewustzijn van licht en goedheid ten gevolge hebben. Het is dus zeer wel mogelijk dat iemand overgegangene personen waarneemt die hem of haar komen helpen, zonder dat deze in feite en persoonlijk aanwezig zijn.

Opgemerkt moet worden dat bij het verlossen van dergelijke entiteiten wel gemeenlijk diegenen medewerken die een band in positieve zin met deze persoon kenden en zich met zo iemand dan ook nog verbonden voelen. Gemeenlijk wordt een dergelijke hulp op meer persoonlijke basis gegeven door een beeld van eigen vroegere ik naar de persoon in kwestie te projecteren, zonder dat men echter zelf feitelijk aanwezig is en dus zijn eigen geestelijke wereld daarvoor hoeft te verlaten. Dit laatste doen gemeenlijk alleen diegenen die zich op het helpen van overgegangenen geheel of grotendeels specialiseerden in hun eigen sfeer. In de meeste gevallen zal het door u genoemde dus tot stand komen door een gedachtenlink, waarbij degenen die geholpen wordt in feite een denkbeeld ontvangt, maar dit als werkelijkheid beleeft - althans voorlopig.

Vraag: Cayce stelt in zijn droomuitleg: Wanneer u in een droom iemand iets hoort zeggen, neem dit in de eerste instantie letterlijk. Bent u het hiermee eens?

Antwoord: Mits u rekening houdt met de beperkingen die ik in het eerste gedeelte t.a.v. de innerlijke stem heb gesteld, zeer zeker. Op het ogenblik dat wij een uitspraak, onverschillig welke, gaan interpreteren ontnemen wij haar haar werkelijke inhoud en betekenis. Daarvoor in de plaats brengen wij in feite onze eigen inzichten en geven een betekenis die daarmee strookt. Neem alles letterlijk. Wanneer iemand u zegt: ga naar links, zo moet u niet over de PSP gaan denken, maar eenvoudig een stap opzij doen. Duidelijk?

Vraag: Hoe is het mogelijk een innerlijke stem of een geestelijke informatie te scheiden van allerhande begeerten, angsten, conditioneringen?

Antwoord: U geeft enkele voorbeelden waardoor geen algemeen geldend en duidelijk antwoord mogelijk is. Indien u als mens vele angsten en begeerten in u draagt, eventueel versterkt door allerhande conditioneringen, zo zullen deze altijd - ook in de woorden die u geeft aan de innerlijke stem - mede een rol blijven spelen. Eerst wanneer in u een volledige innerlijke harmonie bereikt wordt, zullen deze invloeden grotendeels wegvallen. Conditioneringen spelen minder een rol, vresen bestaan niet meer, althans niet meer zoals u deze gekend en beleefd heeft, begeerte verandert van inhoud.

In zekere zin zal men, zolang men op aarde leeft zekerlijk, met die drie genoemde waarden te maken hebben. De gegeven voorbeelden komen er op neer dat men, gedwongen tot een keuze voor zich of anderen, de gevolgen van een dergelijke keuze niet kan overzien. Dit nu is van generlei betekenis: Op het ogenblik dat ik een keuze doe moet ik deze doen aan de hand van hetgeen ik ben, inclusief conditioneringen, angsten en begeerten. Zelfs wanneer voor een mens genoemde factoren dus nooit geheel uitgeschakeld kunnen worden, ook niet t.a.v. de innerlijke stem, mag aan de hand van een boodschap van die innerlijke stem altijd een zekere geneigdheid worden afgeleid. Op grond van deze geneigdheid dient men te overwegen wat men, mede gezien de mentaal besepte omstandigheden van het ogenblik, op een volgens het ik verantwoorde wijze kan doen. Is er geen redelijk voorbehoud te vinden dan volge men eenvoudig die innerlijke stem en houdt er rekening mee dat men ook nu voor eventuele gevolgen enige aansprakelijkheid draagt.

Wat anderen betreft: men is nooit in staat voor die anderen een keuze te maken die geheel juist is, ook al leven er ontelbare mensen die kennelijk juist van deze veronderstelling uitgaan. De enige keuze die u met enige juistheid kunt doen is er een die op uzelf betrekking heeft. Beslissen voor anderen heeft altijd iets van een hazardspel, daar u de ander immers niet volledig kent en niet in staat bent het geheel van diens gevoelsmatige, fysieke en verstandelijke mogelijkheden geheel te overzien. Bij beroepskeuze kunt u dus alleen stellen: er is - gezien door mij vastgestelde verstandelijke vermogens en fysieke vaardigheid - een indicatie dat dit of dat beroep geschikt zou zijn. Redeneer dus nooit: je vader is dokter geweest, dus jij moet dit ook worden....

Een collega die even komt kijken hoe het gaat zegt hier tegen mij, dat dit het verkeerde voorbeeld is. Ik had volgens hem moeten zeggen: Redeneer nooit "mijn vader is pastoor geweest, nu moet ik dit ook worden". Ik hoop echter dat ook zonder dit volgens mij wel heel eigenaardige voorbeeld mijn bedoelingen u voldoende duidelijk zijn geworden.

En nogmaals: op het ogenblik dat u de innerlijke stem "hoort" dient hetgeen zij zegt voor u aanleiding te vormen voor overwegingen. Dit ongeacht de mogelijke bron waaruit zij stamt. Een beslissing kun je alleen nemen op grond van alles wat je op het ogenblik in je wereld en ten aanzien van die wereld beseft. Bij het maken van een keuze zul je die keuze mede moeten maken aan de hand van je innerlijke gevoel van juistheid en niet alleen volgens een schema waarin alle gevolgen zonder meer geheel te overzien zouden zijn. Dit laatste is alleen wetenschappelijk gezien denkbaar, maar zelfs daar maakt men hetgeen men stelt maar zelden geheel waar tenzij men af kan gaan uit zeer ruime ervaring van omstandigheden en werkingen.

Vraag: Kunt u de volgende begrippen omschrijven en de relatie daartussen? Geweten.

Antwoord: Geweten is het totaal van de menselijke dressuur plus het innerlijk en onbewust ervaren, waardoor een bepaald gedrag als het juiste wordt erkend terwijl andere mogelijkheden als onjuist worden beoordeeld. Dit overigens zonder dat hiervoor altijd ook redenen van zuiver rationele aard bestaan.

Vraag: De stem van de stilte?

Antwoord: Zij is datgene wat wij niet horen. Daarmee is zij datgene waardoor wij ons van onszelf bewust worden, want de stilte confronteert ons met onze eigen inhouden en onszelf.

Vraag: Door entiteiten ingegeven informatie?

Antwoord: Dit zijn inspiraties, dat wil zeggen, boodschappen die in een nogal complexe en redelijk juiste vorm worden afgedrukt in het bewustzijn. Het "ik" vertaalt uit het geheel die delen tot "boodschap" die het kan aanvaarden en begrijpen.

Vraag: De demon van Socrates.

Antwoord: Niet demon, maar daimon. Woord voor licht. In wezen de ziel van de mens, zijn verbondenheid met de totaliteit die, in hem sprekende en vanuit hem werkende, het hem mogelijk maakt zijn deel van de totaliteit geheel te beseffen en juist uit te drukken. De relatie tussen deze begrippen ligt in het feit dat zij allen deel uitmaken van de werkelijke ik-heid en het geheel waartoe die behoort, maar alleen ook in hun waarde, werking en uiting beperkt worden door het ogenblikkelijk besef van de huidige ik-uiting.

Vraag: Kan men dergelijke innerlijke stemmen van elkaar onderscheiden en zo ja, hoe?

Antwoord: Stemmen kun je alleen onderscheiden wanneer de indrukken die in je ontstaan een buiten je liggende oorsprong hebben. Ontstaan in eigen persoon zijn zij alleen te onderscheiden door b.v. sterkte - fluisteren tot zeer luid - en gewekte gevoelsassociatie. Soms zal men delen van een en dezelfde boodschap voor zich uitdrukken met twee of zelfs meer stemmen, die echter geen zeer persoonlijke karakteristiek plegen te hebben. Voorbeeld: wanneer in één contact een mannen- en een vrouwenstem optreden, geven wij daarmee aan dat er voor ons gevoel twee gescheiden bronnen bestaan waaruit het geheel geput is. Stemmen die een zeer persoonlijke en bij meerdere contacten ook zonder meer te herkennen karakteristiek bezitten, stammen gemeenlijk van geesten. Een dergelijk contact kan met enige zekerheid als komende van buiten het ego aanvaard worden.

Onthoudt echter: alle verschijnselen zijn slechts uitingen van de ene Kracht. Naarmate ons besef van eenheid met die Kracht groter wordt zal voor ons ook een grotere eenheid in alle verschijnselen ontstaan en zullen afzonderlijke kenmerken duidelijker beseft worden als weergave van een persoonlijke relatie die in het geheel verder van weinig betekenis kan zijn. Wij komen hierdoor steeds meer tot een confrontatie met onszelf en uiteindelijk tot een steeds meer omvattende erkenning van het Ene.

Vraag: De orde vertelde dat je tot grotere eenheid met eigen ik kan komen door zich een lichtpunt voor te stellen dan wel een figuur in blauw op zilver te beschouwen.

Antwoord: Hierbij ging het om weergave van pogingen middels optische of psychische eenzijdigheid te komen tot uitsluiting van alles wat de z.g. werkelijkheid aan signalen biedt. Dit is behulpzaam bij dit streven, maar niet zonder meer de enige weg of noodzakelijk.

Vraag: Waarom maken juist die specifieke beelden je gevoelig voor de eigen geest en niet bv. andere beelden?

Antwoord: Men zou inderdaad wel andere beelden en kleuren kunnen gebruiken. De (?) maal gegeven voorbeelden stammen uit een oude oosterse techniek die verschillend gekleurde geometrische figuren op contrasterende grondvlakken gebruikt om in het ik gewenste reacties te wekken. Het systeem is gebaseerd op de oeraard van de mens. Blauw én zilver bv., brengen raciale associaties met maan en rust. Het is duidelijk dat hierdoor bepaalde geestelijke processen en voor het (...je? Red.) daarvan bewustwording hierdoor inderdaad eenvoudiger bereikbaar wordt.

Vraag: Hoe weet je zeker dat het geen fantasie is of zelf-geïnduceerde sentimenten?

Antwoord: Absoluut zeker kunt u dit nooit weten. Maar u weet wanneer u geheel eerlijk bent niet eens of vele dingen in uw dagelijks leven nu in feite berusten op fantasieën dan wel deel vormen van een rond u bestaande werkelijkheid. Aan de andere kant geldt: wanneer je bepaalde toestanden induceert in jezelf hebben deze vaak ook een waarde die naar buiten toe uit te dragen en aan te tonen is. Op het ogenblik dat de zelf-geïnduceerde gevoelens dan wel fantasieën voeren tot vermogens die je ook buiten jezelf in je eigen wereld - voor anderen kenbaar dus - kunt manifesteren mag wel worden aangenomen dat de basiswaarden van het in u ontstane reëel zijn, zelfs wanneer uw vertaling daarvan zeer subjectief blijft en bepaalde hiaten of fouten kan bezitten.

Vraag: Indien je vragen stelt is het dan belangrijk die eerst voor jezelf intensief te formuleren en zo ja, waarom?

Antwoord: Wie een vraag juist weet te stellen kent grote delen van het antwoord. Want indien je precies beseft wat je vraagt weet je zelf reeds welke conclusies uit die vraag voort zullen vloeien. Daarom is het - ook buiten seance - goed de inhoud van elke voor u belangrijke vraag eerst zeer intens te overwegen én uw vraag zo juist mogelijk te formuleren. Zo druk je eigen innerlijk weten mede uit in de gestelde vraag. De mogelijkheid wordt hierdoor groter dat men een antwoord ontvangt dat niet alleen uiterlijk bevredigend is, maar bovendien, bij uw innerlijk weten aansluit en zo een grotere innerlijke harmonie tot stand brengt. Het in de vraag aanwezige innerlijk weten wordt ook meer bewust kenbaar. In seances als deze geldt bovendien, dat een entiteit op grond van het intens overwegen van de vraag de werkelijke bedoeling daarvan eerder kan doorgronden en zo een voor de vrager juist antwoord kan geven.

Vraag: Hoe weet je of een innerlijke stem nu van eigen geest stamt of van een andere entiteit?

Antwoord: Ik gaf u reeds enkele mogelijke proeven tot dit doel in het eerste deel van de bijeenkomst. Pas die toe.

Vraag: Een innerlijke stem kan zich ook door emoties uitdrukken, zeker wanneer zij uit de geest stamt.

Antwoord: Uitdrukken niet. Zij kan deze hoogstens opwekken. Emoties komen bij beïnvloedingen door de geest inderdaad voor. De innerlijke stem zal, zoals de naam reeds duidelijk maakt, altijd enige verbale inhoud voor u bezitten. Wel is het mogelijk dat u bij een contact - de stem komt dus indirect uit de geest - met een geestelijke wereld niet alleen de boodschap ontvangt, maar ook bepaalde waarden van de wereld waaruit zij stamt soms aanvoelt. Maar ook dan kun je niet zonder meer zeggen of hetgeen je zelf aanvoelt wel juist is en met zekerheid op een bepaalde inhoud van die wereld wijst. Het is hoogstens waarschijnlijk, maar nooit geheel zeker.

Vraag: Is door geluidsterkte, timbre e.d. uit te maken, waar de innerlijke stem vandaan komt?

Antwoord: Zie mijn inleiding. Verder: het is gebruikelijk dat dergelijke verschillen voorkomen, maar niet zonder meer noodzakelijk dat zij altijd en altijd onder gelijke omstandigheden optreden. Zeker wanneer de bron van de stem je eigen diepste innerlijke betreft zal zij even luid, duidelijk en kenbaar zijn als de beste door een geest gegeven impuls. Zeer algemeen gesteld kun je aannemen dat een werkelijk door de geest geïndiceerde en belangrijke boodschap zich steeds zal onderscheiden door korthed, duidelijkheid en gemeenlijk bovendien met een intonatie die u duidelijk als niet van uzelf stammende meent te herkennen.

Vraag: Ik kreeg de indruk hier, dat er vele innerlijke stemmen zijn en mogelijk zelfs vele "ikken".

Antwoord: Er bestaan vele verschillende niveaus: van erkenning en reactie binnen elk ego. Maar het is en blijft één ik. Er zijn vele verschillende oorzaken voor het actief worden van de innerlijke stem. Deze is en blijft echter in feite een deel van uw eigen realisatieproces. Ik moet nu sluiten. Vrienden, neem de innerlijke stem voor datgene wat zij wezenlijk is: een signaal, waarvan de betekenis overwogen moet worden. Er zijn hierop uitzonderingen, maar die voelt u zelf wel aan wanneer zoiets voor u optreedt.

Laat u niet wijsmaken, dat er een goddelijke stem is die alle verantwoordelijkheid voor u op zich zal nemen en u lonen zal voor het gevolg geven aan die stem zelfs wanneer zij u drijft tot iets waarvan u als mens kunt weten dat het niet aanvaardbaar of goed is. U zelf bent degene die moet bepalen wat goed en wat kwaad is - voor u. Uw innerlijke stem kan u aanwijzingen geven, maar u zult die dan altijd zelf uit moeten werken tot zij voor uw zijn en beleven goed zijn. Zodra u zich afvraagt of dat wel mogelijk is, of dat wel goed is doet u er beter aan, nog eens intens over de zaak na te denken. Onthoudt, dat goed en kwaad betrekkelijk willekeurig gekozen waarden zijn, zodat veel van hetgeen u goed noemt onder omstandigheden het grootste kwaad kan betekenen terwijl veel van hetgeen u kwaad pleegt te noemen niet zo erg of zelfs goed is. Hier speelt uw conditionering een grote rol. Maar voor u en uw gevoel is het zo. Daarmee zult u dan ook rekening moeten houden.

Dank u voor uw aandacht. Goedenavond.

(alle vragen en deel tekst bekort)

d.d. 8 juli 1983